



כי הם היינו

אייר תשס"ט • גליון מס' יו"ד

עלון לעידוד לימוד התורה בקרב אנ"ש

קביעות עתים לתורה

וחיובו אפילו אצל בעלי עסקים

"הלימוד ברבים היא כלי לפרנסה טובה בגשמיות וברוחניות"

(אג"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"ג עמ' סו)

"שיעורי תורה ברבים בבית כנסת הם פנסי אור ומקור הצלחה בגשמיות וברוחניות ללומדי השיעורים ולבני ביתם יחיו"

(אג"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"י עמ' שכט)

אין זמן ללמוד – שטות נפלא!

והנה הבעלי עסקים שעוסקים כל ימיהם בעסק מושא ומתן... אשר העסק במשא ומתן מצד עצמו הוא היתר, ויש בו צורך, וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה במשנה (אבות פרק ב) יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ כו', אמנם יש בזה כמה שטויות מצד היצר המעבירים את האדם על דעתו ועל דעת קונו, והיינו ענין ריבוי הטרדה בעסק, שמוטרד בזה יומם ולילה עד שמונע אותו מלימוד התורה ומלהתפלל בצבור ולכוין פירוש המלות על פי פשוט על כל פנים, מפני שמדמה בנפשו שעל ידי זה שיתעכב בתפלה לשמוע באזניו מה שהוא מוציא בפיו ככונה פשוטה כנ"ל ולהתפלל בצבור ולהתעכב זמן בלימוד התורה על ידי זה יפסיד שלא יקנה וימכור בעת ההיא, ובאמת זוהי שטות נפלא,

דכאשר האדם ישים לבו ודעתו לראות את הנעשה אתו ובכללות העולם, הלא יראה לעינים אשר כמה פעמים ילך בדרכי המסחר וישמור הדברים בעתם ובזמנם ויתעסק הרבה ולא ירויח מאומה או גם יפסיד, ובמעט זמן ובמיעוט עסק ירויח, ואם כן מי יאמר אשר בהעכבה יפסיד אולי יותר טוב לפניו שלא ירבה בהתעסקות ובעזרת השם יתברך ירויח במעט זמן, וכאשר עוד יתבאר לקמן.

ובפרט אם לא היה שוכח על ה' אשר הוא הנותן לו כח לעשות חיל וברכת ה' דוקא היא תעשיר, ועצם העסק הוא רק בדרך עשיית כלי במה שתשרה הברכה, אבל העיקר הוא ברכת ה', אם כן הלא צריך להיות מסור לה' (דארף ער דאך זיין איבערגעגעבען דער עיקר צו אלקות) שהוא הזן ומפרנס אותנו, ורק צריכים כלי לזה והוא העסק, אבל די במיעוט התעסקות גם כן.

(קונטרס ומעין מו"ז פ"א)

דבר העורר

בשמחה רבה הננו מוציאים לאור לקט בענין קביעת עתים ללימוד התורה.

דהנה, מלבד מה שכל אחד מישראל מחוייב ללמוד תורה בכל עת מצוא ובכל רגע פנוי, לידיק באור התורה ולהתייחד בהקב"ה ביחוד נפלא; כן מוכרח כל אחד לקבוע זמן מיוחד בכל יום ולילה ללימוד תורתנו הקדושה.

מורגל בפי רבותינו נשיאנו, אשר אמיתית הקביעות צ"ל לא בזמן אלא בנפש, ואדרבא דוקא ע"י הקביעות בנפש יתקיים הקביעות זמן, ודוקא הקביעות בזמן הוא האבן הבוחן על הקביעות בנפש.

קביעות עתים מיוחדים ללימוד התורה מבטיחה שגם בזמנים עמוסים ודחוקים, כאשר טרדות הפרנסה ועול המשפחה ממלאות את רוב הזמן, עדיין נשאר עת מיוחד ביום שבו מתייחד האדם עם הקב"ה ע"י לימוד תורתנו.

ודוקא עת קבועה זה הרי כהבטחת רבותינו נותן חיות בעבודתו במשך כל היום והוא הצינור להשפעת הפרנסה, ומביא הצלחה ושלוש בית, נחת ובריאות, לו ולכל בני ביתו.

מחלקת ההו"ל
שע"י ארגון יגדיל תורה

"כל המקבל עליו עול תורה מעבירין"

ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ,

שהודגש בזה הענין דעול תורה דוקא,

ולא כשיש הרבה זמן והרבה השק"

אג"ק ח"ט עמ' כה

YAGDIL TORAH- 383 Kingston Ave.

Room 188 Brooklyn, NY 11213

P. 347.223.5943 E. YagdilT@gmail.com

W. www.YagdilTorah.org

להקדיש גלינות נוספים – נא להתקשר למספר שלמעלה

אלו שעשו תורתן עיקר ומלאכתן טפל

– זה וזה נתקיימה בידן

אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום רבי יהודה ברי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימה בידן. ברכות לה, ב

אין מעצור לה' להושיע במעט

לא יעשה מלאכתו עיקר אלא עראי ותורתו קבע וכמו שמצינו בחסידים הראשונים שהיו עושין מלאכתן עראי ותורתן קבע וזו נתקיימה בידן כי אין מעצור לה' להושיע ברב או במעט.

טור או"ח סי' קנו

"אבער יעדערער דארף וויסען

אז ניט נאר מיט דעם געבען א

נדבה פאר תורה איז ער יוצא, זין

חוב אלס איד. ער מוז שטיצען

די תורה מיט זיין צייט, מיט זיך

אליין, ער מוז מיט האלטען מיט

דעם כלל ישראל"

אין הקב"ה עוזר לזה שעושה מלאכתו

קבע ותורתו עראי

ואין הקדוש ברוך הוא עוזר לזה שעושה מלאכתו קבע ותורתו עראי אלא למי שעושה תורתו קבע ומלאכתו עראי ומשליך יהבו על ה' כי אין מעצור לה' להושיע ברב או במעט עסק ומלאכה. וכך אמרו חכמים דורות הראשונים עשו תורתם קבע ומלאכתם עראי זה וזה נתקיים בידם ודורות האחרונים שעשו תורתם עראי ומלאכתם קבע זה וזה לא נתקיים בידם.

הל' תלמוד תורה פ"ג ה"ב

שלום-בית אמיתי –

רק ע"י לימוד התורה

הנשיאות פנים פון א מאן און א טאטין בבית א"צ להיות רק עבור הפרנסה שהוא המפרנס ונותן כל צרכיהם כי אם מצד ענינים יותר נעלים, היינו ענינים הרוחניים, די שטוב דארף וויסן אז מיא לערינט און מיא ליגט אין ענינים פון תורה ויראת שמים, און דעמאלט האט מען גאר א אנדער חן אין שטוב, וואס דער אמת'ר שלום

מי שאינו לומד תורה בכל יום –

נעשה גם, עם הארץ ומזיק

דער אהבת ישראל פונק ביי יעדער אידען דארף זיך דערוועקן און שאפען תורה קרייזען. יעדער איד גיט געלד אויף תורה. דאס איז א חובת גברא ביי יעדער אידען, אבער יעדערער דארף וויסען אז ניט נאר מיט דעם געבען א נדבה פאר תורה איז ער יוצא, זין חוב אלס איד. ער מוז שטיצען די תורה מיט זיין צייט, מיט זיך אליין, ער מוז מיט האלטען מיט דעם כלל ישראל. ער דארף אליין יעדען טאג לערנען. מיט דעם וואס ער לערענט ניט, ווערט ער פאר פראסטעט, פאר עם-הארץ'ט מיט דעם שאדעט ער דעם כלל ישראל.

לקו"ד ח"א עמ' סז

קביעות עתים לתורה – ה"עצי היים" בשביל כאו"א

דער קביעות עתים לתורה ברבים דאס זענען די עץ-חיים'ס אן וועלכע יעדער איינער דארף זיך אנהאלטען א גאנץ יאהר.

לקו"ד ח"א עמ' ס ואילך

"א ספר אין קעשענע"

בא יעדער בעל עסק דארף זיין א ספר אין קעשענע שטייענדיג אין קראם אדער אין מארק, א חומש, א תניא, א משניות, א תהלים, און ווען ער האט א וויילע צייט דארף ער אפערנען א פסוק, עטליכע שורות תניא, א משנה משניות, א קאפיטל תהלים.

(לקו"ד ח"א עמ' עג)

החידוש דרך החסידות:

קביעות בנפש ולא רק קביעות בזמן

עס שטייט התורה נקנית, התורה צריכה להיות קנין בנפש. הר"י צייטלין שאל מאדמו"ר הזקן וואס איז בא אייך מיט תורה, והשיב לו אדמו"ר הזקן, בע"ב יש להם קביעות ללימוד, ואמר לו הלא גם אצלינו כן, איז וואס האט איהר מחדש גיווען מיטן דרך החסידות, והשיב לו אדמו"ר הזקן, וואס מיא האט מחדש גיווען בדרך החסידות כבר הרבה הראתי לכם, ועוד אראה, ובהנוגע בענין זה החידוש הוא, אצלכם הקביעות בזמן, ועפ"י דרך החסידות צריך להיות הקביעות לא רק בזמן לכד כ"א שיהי' הקביעות בנפש.

לקו"ד ח"א עמ' ז

עבודת בעלי עסקים – הן עם עצמו, והן עם הזולת

עבודת בעלי עסקים מתחלקת לשני סעיפים עיקרים:

(א) העבודה עם עצמו. בעת עסקו ממש בשעה הפנוי, בישובו בחנות וכדומה, ילמוד משנה משניות פרק תניא, ויהי לו איזה דברי תורה, כמו חומש משניות תניא, שיהי' בקי בהם בעל פה, למען שיוכל לחזור עליהם בהלכו ברחוב, בשוק וכדומה.

(ב) העבודה עם זולתו. בעת הדבור בעניני עסק יסבב הדבור לספר איזה ספור תוכני, ולמצוא עילה וסיבה לעורר ע"ד למוד וכיוצא בזה.

היום יום ד' ניסן

בית וואס עס אין זייער טייער עפ"י תורה.
לקו"ד ח"א עמ' י ואילך

"אם בחוקותי תלכו" – גם כאשר אתם עמלים בעניני העולם – אזי "ונתתי גשמיכם בעתם"...

אודות זה שאין לו זמן ללמוד בכל יום ויום ממש רע הדבר מאד מאד ונוגע בגשמיות .
דכתיב אם בחוקותי תלכו שתהיו עמלים בתורה כפשוטו לייגע המוח לעמוד על דברי תורה על בורים להבינם בהבנה טובה, בין אם הוא לימוד של נגלה בין לימוד של דא"ח אינו נקנה אלא ביגיעה, ועוד יש לפרש שתהיו עמלים בתורה גם כאשר אתם עמלים מעניני פרנסה בכל זה בחוקותי תלכו ללמוד בכל יום ויום ואז ונתתי גשמיכם בעתם, כידוע שלמוד התורה וקיום המצות הם הטבעת קדושין שבהן קידש הקב"ה את ישראל להתחייב לזון אותם ולפרנסם.

אג"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"ה עמ' רעו ואילך

הלימוד בתורה מוסיפה בברכת ה' לפרנסה

לימוד בתורתו של בורא עולם ומנהיגו מוסיף בברכות השי"ת בהמצטרך לפרנסת הבית ג"כ ובהעיקר שישתמשו בהפרנסה רק לענינים רצוים ושל שמחה.

אג"ק חט"ז עמ' שסא

התורה מעוררת רחמים עליו ועל בני ביתו

אז א איד א פארהארעוועטער פון די שווערע טאג ארבייט. א אנגעברענטער פון דער זון, אדער א אנגעפרארענער פון דער קעלט און ביי נאכט לערענט ער זיין שיעור, איז די תורה הקדושה מעוררת רחמים אויף דעם אידען און זיינע בני בית.

לקו"ד ח"א עמ' 126

ההפסד של אי-הלימוד מרובה על שכר המשא ומתן

איר מיט דעם ניט לערנען רבים א שיעור קבוע פארלירט מער וויפיעל איר פארדינט מיט אייער איבעגעבען זיך ראשו ורובו

ספירת העומר ולימוד התורה

און בכדי צו ארויסווייזן אז זיין ציילן ספירה יעדער טאג איז פארבונדן און דורכגענומען אויך מיט דעם אינהאלט פון דער דאזיקער מצוה, מיט דער תשוקה צו באקומען גאנץ תורה – איז בשעת אז ער ציילט ספירה, און מאכט פריער א ברכה "אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העומר" . . . ווי עס שטייט "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", דורך דערויף וואס ער האט אונז געגעבן מצוות בכלל און ספעציעל די מצוה פון ספירת העומר, וואס איר אינהאלט איז די תשוקה צו באקומען גאנץ תורה –

דארף ער זיך אריינטראכטן, אז דער אויבערשטער קוקט זיך צו צי זיין ספירה ציילן (און זיין דאנקען דעם אויבערשטן אויף דעם) איז מיט אן אמת, און אויב ס'איז טאקע אמת אז ער גלוסט צו באקומען גאנץ תורה – דארף ער צום אלעם ערשטן צו אויסנוצן זיין גאנצע פרייע צייט אויף לערנען תורה, און לערנען מיט א התלהבות און א לעבעדיקייט,

און ניט באנוגען זיך מיט בלויז איבער/חזר'ן די ענינים אין תורה וועלכע ער האט שוין געלערנט פריער, נאר לערנען אויך אין אן אופן פון "לאפשא לה", אז ביי אים זאל האלטן אין איין צוקומען, מער און מער, אין ידיעת התורה,

און אז זיין לימוד התורה זאל זיין אין אזא אופן וואס "מביא לידי מעשה" – א לימוד וואס בריינגט אים צו אויפפירן זיך ווי א אידיש-קינד דארף זיך אויפפירן, לויט די אנווייזונג פון תורה, אין טאג טעגליכן לעבן.

שיחת רבינו ג' דחהמ"פ ה'תשמ"א ס"ב

לערען שעות אויף שטויסען וואסער.
אג"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"ה עמ' קז

גזילה ושדירה מהנשמה

אייער אויסבייט וואס איר גזל'ט אייער נשמה און בערויבט זי פון די עטלעכע שעה אין וואך לערנען און פארבייט דאס אויף דעם הו-הא פון משא ומתן איז א רחמנות[דיגע] ר און א נארישער.

אג"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"ה עמ' קז

...וזוהי ההוראה לכאו"א מישראל – שבצאתו

לעולם צריך להזהר שהראש יהי' מוגן, עי"ז

שיהי' מונח בתורה ועבודה, וכשהראש יהי'

כדבעי, אזי במילא יהיו גם הידים והרגלים

כדבעי; עסק הפרנסה יהי' ע"פ שולחן-ערוך...

במקום לימוד תורה...

יעדער איד א מאמין בה' ווייס זייער גוט אז מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, און וועפיעל דער מענש זאל ניט טאן מיט אלע תחבולות שבעולם וועט ער קיין איין פרוטה ניט פארדינען מעהר ווי עס איז אים אנגעשריבען ראש השנה, במילא איז דאס פשוט א שענדליכע נארישקייט אז א איד א מאמין בה' ובתורתו זאל פארבייטען די

"יגיע כפיך" –

ולא "יגיע ראשך"...

כתוב "יגיע כפיך כי תאכל",

"יגיע כפיך" דייקא –

שההתעסקות והיגיעה בפרנסה

צריכה להיות (לא עם הראש,

"יגיע ראשך", אלא) עם הידים ("כפיך")

בלבד, ואילו הראש נשאר פנוי, ומונח בתורה

ועבודה, ואז (כש"יגיע כפיך (בלבד) כי

תאכל", אבל הראש מונח בתורה ועבודה)

– "אשריך וטוב לך" (כסיום הכתוב), ולא

רק ברוחניות, אלא גם בגשמיות, כי, ריבוי

ההתחכמות והתחבולות בעניני פרנסה ("יגיע

ראשך"), לא זו בלבד שאין בהם תועלת, אלא

אדרבה, מקלקלים יותר, כמ"ש "לא לחכמים

לחם" (כמבואר בכ"מ).

בית המדרש יגדיל תורה

מקום מעולה ל"קביעות עתים"

ממעלות הבית מדרש

חבורות של לימוד גמרא, הלכה וחסידות

אווירה מעולה ללימוד

חברותות בכל נושא

שיעורים מיוחדים מידי פעם

אוצר גדול של ספרים

חיפוש דיגיטלי באלפי ספרים

בעז"ה יהיה עוד..

יום שני 8:30 בערב

כולל מנחם, 1483 יוניון סט. (פינת קינגסטון)

[אלא שעל האדם לעשות כלים בטבע], משא"כ פרנסה ברוחניות, כולה ביד האדם, שהרי הכל בידי שמים חוץ מיר"ש, ונאמר ראה נתתי לפניך ותו לא מידי - משא"כ ובחרת, הוא תלוי באדם [אלא שמוסיפין בזה סיוע מלמעלה, הבא לטהר מסייעין אותן].

אג"ק חי"ח עמ' צה

"מובטחים רז"ל על דבריהם"

. . במ"ש אודות סדר זמנים שלו, מובן שצריך תקון מעיקרא, כוונתי פשוטה, שיתחיל להרבות בלימוד התורה בפועל, ומובטחים רז"ל על דבריהם ופס"ד, שהמקיים את התורה מעוני (בזמן) סופה לקיימה מעושר (בזמן). והרי מובן זה ג"כ מדברי רז"ל במשנתם, שכל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, שהודגש בזה הענין דעול תורה דוקא, ולא כשיש הרבה זמן והרבה חשק וכו' והאריכות בזה אך למותר.

אג"ק חי"ט עמ' כה

הלימוד בישיבה –

מביא הצלחה גם בגשמיות

. . ויהי רצון אשר יחליט בטוב לפניו באמת, זאת אומרת להקדיש איזה שנים ללימודי קדש ובאווירה ובסביבה קדושה, ואז יצליח בעתיד וגם בגשמיות.

אג"ק חי"ט עמ' כח

תורת מנחם ח"ד עמ' 83

צריכים להתיישב וללמוד – והקב"ה ישפיע כל המצטרך

אחד הצנור והכלים הכי בטוח לעניני פרנסה גשמית, היא ההתעסקות בעניני פרנסה ברוחניות, ואדרבה - פרנסה גשמית היא בידי שמים, וכנסח ברכת המזון שהיא מדאורייתא, הזן את העולם כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים

. . וזוהי ההוראה לכאו"א מישראל – שבצאתו לעולם צריך להזהר שהראש יהי מוגן, עי"ז שיהי מונח בתורה ועבודה, וכשהראש יהי כדבעי, אזי במילא יהיו גם הידים והרגלים כדבעי; עסק הפרנסה יהי ע"פ שולחן-ערוך, הנהגת הידים תהי באופן ש"שמאל (בלבד) דוחה (אבל) ימין מקרבת"...

. . [כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה שהבעלי-עסק שיש להם קביעות ללמוד בחברותא לכה"פ פעם בשבוע – יאמרו לחיים].

תורת מנחם ח"ב עמ' 103 ואילך

קביעות עתים לתורה – הצינור להשפעת הצלחה

בטח גם לכבודו יש קביעות עתים ללימוד, לא רק בתורת הנגלה כ"א גם בתורת החסידות, ויהי רצון שזה יהי הצנור להשפיע לו הצלחה בעסקיו וטוב גשמי ורוחני.

אג"ק ח"ד עמ' רפ

צריכים להתיישב וללמוד – והקב"ה ישפיע כל המצטרך

. . הלימוד וההוראה לכאו"א מישראל, כולל ובמיוחד – ההוראה אלינו בזמננו זה, שצריכים להתיישב ללמוד תורה ("מען דארף זיך זעצן לערנען תורה"), ולסמוך לגמרי על הקב"ה, ואז ישפיע הקב"ה כל המצטרך בגשמיות וברוחניות.

נדפס לזכות ובחסות

הרב התמים ר' ברוך מענדל וזוגתו מרת לאה מינדל שיחיו

מייערס

ברוקלין, ניו יורק

פאון

לזכות בנם הת' לוי יצחק שי

להגיעו לעול מצוות, כ"ד ניסן תשס"ט, שנת הקהל

ולזכות אחיו ואחיותיו, יוסף אליהו, רחל, שמואל יעקב, איטא, שלום

דובער, רבקה, נתן נטע שיחיו

זקניהם

הרה"ח ר' אליעזר דניאל וזוגתו מרת מרים שיחיו מייערס

הרה"ח ר' אברהם וזוגתו מרת ליבא שיחיו בארבער